

ת"פ 47715/05/13 - מדינת ישראל נגד דניאל אלמליח - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 מרץ 2017

ת"פ 47715-05-13 מדינת ישראל נ' אלמליח

ת"פ 67199-10-13 מדינת ישראל נ' אלמליח

לפני כבוד השופט אמיר דורון

המאשימה מדינת ישראל

ע"י המתמחה רפי שמואל

נגד

הנאשם

דניאל אלמליח - בעצמו

ע"י ב"כ עוה"ד נסאר מוסטפא

גזר דין

רקע

1. הנאשם, צירף מס' תיקים, המצוינים בגוף גזר הדין, ולאחר הודייתו בעובדות כתבי האישום, הורשע בהם ביום 28.12.2014 והכל כמפורט להלן;

ת"פ 47715-05-13

2. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, בארבעה אישומים שונים, בעבירות של ניסיון התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה, גניבה, הסגת גבול פלילית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים 406(ב) ביחד עם סעיף 25, 384, 447(א), 275 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**החוק**), בהתאמה.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 8.8.2012, בסמוך לשעה 06:30 ברחוב הכלנית 26 בדימונה, ניסה הנאשם להתפרץ לבית בכך שפתח את החלון וזאת בכוונה לבצע גניבה.

על פי המתואר באישומים השני והשלישי, בשני מועדים שונים, ביום 8.11.2012 וביום 9.11.2012, ברח' הכלנית 26 בדימונה הסיג הנאשם גבול, בכך שקפץ מעל לגדר שהקיפה את הבית ונכנס לחצר וזאת בכוונה לבצע גניבה.

על פי המתואר באישום הרביעי, ביום 18.11.2012, בסמוך לשעה 09:50, עת הגיעו השוטרים לבית הנאשם, ברחוב הרצל 63/5 בדימונה, הפריע הנאשם לשוטרים שביקשו לעכבו לחקירה, כשקפץ מחלון ביתו וברח מהשוטרים.

ת"פ 33700-12-13

3. הנאשם הודה והורשע בשני אישומי כתב האישום, בעבירות של גניבה והיזק לרכוש במזיד, עבירות לפי סעיפים 384 ו-452 בחוק, בהתאמה.

על פי המתואר באישום ראשון, ביום 7.5.2013 בסמוך לשעה 19:20, גנב הנאשם מסניף ביטוח לאומי בדימונה מצלמת אבטחה לאחר שעקרה ממקומה.

על פי המתואר באישום השני, ביום 17.5.2013, בין השעות 17:20-13:30, גנב הנאשם ממכולת בדימונה שתי מצלמות אבטחה בכך שטיפס על גג המכולת ועקרן ממקומן, תוך שהרסן.

ת"פ 67199-10-13

4. הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) בחוק.

עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 31.3.2013 בסמוך לשעה 22:45, ברחוב חרוב בדימונה החזיק הנאשם סכין מטבח עם להב מקובע מחוץ לתחום ביתו או חצריו, ולא הוכיח כי החזיקו כדין.

ת"פ 40632-07-14

5. הנאשם הודה והורשע בעבירה של היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 בחוק.

עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 20.5.2014 בסמוך לשעה 13:15 בתחנת המשטרה בדימונה, ביקש הנאשם מהיומנאי במקום שיעצרו אותו, לאחר שהיומנאי סירב לכך, ניגש הנאשם לדלת הכניסה לתחנה, ושבר זכוכית דלתה.

תמצית תסקירי שירות המבחן

6. שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים בעניין הנאשם:

התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם הוגש ביום 28.10.2015, ממנו עלה כי הנאשם בן 21, רווק, העובד בעבודות מזדמנות.

שירות המבחן סקר הרקע המשפחתי, ההשכלתי, הכלכלי והתעסוקתי של הנאשם.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם צעיר עם מאפייני אישיות מורכבים, שגיבש לעצמו דפוסי התנהגות אלימים, אגרסיביים והתמכרותיים.

באשר להתייחסות הנאשם לעבירות בהן הודה והורשע, ציין שירות המבחן כי היתה זו התייחסות ילדותית ולא

בוגרת, תוך הבעת זלזול ברכוש האחר, קושי לגלות אמפתיה והזדהות כלשהי עם נפגעי העבירה.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה, עם זאת לאור אי שיתוף הפעולה מצד הנאשם לא בא בהמלצה להעמידו בתקופת מבחן.

לאור המפורט המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בנוסף לענישה צופת פני עתיד.

7. שירות מבחן הגיש שני תסקירים משלימים ביום 16.6.2016 וביום 15.12.2016.

מתסקירים אלו עלה, כי הנאשם ערך שינוי בחייו. ניכר כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה מוטיבציה חיצונית לשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.

הנאשם, בחלוף הזמן מהתסקיר הראשון, שמר על יציבות תעסוקתית, נמצא בזוגיות ומצפה לילד. הנאשם מעוניין בשינוי דפוסי התנהגותו המכשילים והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, זאת לאחר שנמצא מתאים להליך זה.

שרות מבחן חזר בו מהמלצתו הראשונית, והמליץ להעמיד הנאשם במבחן, תוך שעתר להימנע מענישה מוחשית אשר יכולה להוביל לרגרסיה במצב הנאשם, ולחושפו לגורמי השפעה שליליים. משכך, המליץ שירות המבחן, על ענישה צופת פני עתיד לצד מענה טיפולי מציב גבולות בדמות צו המבחן.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1) בצמוד לרישום הפלילי של הנאשם (ת/2).

המאשימה פירטה הערכים המוגנים שנפגעו לדידה ממעשי הנאשם, שבעיקרם פגיעה בבטחון הציבור, הזכות לפרטיות, הזכות לקניין, פגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

המאשימה סברה שיש לקבוע ארבעה מתחמי ענישה נפרדים:

א. בת"פ 47715-05-13 הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון התפרצות, גניבה, הסגת גבול והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. אלו ארבעה אישומים שלא ניתן להחיל עליהם את מבחן הקשר ההדוק. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 24 חודשי מאסר ברף התחתון לבין 36 חודשי מאסר ברף העליון לצד מאסר מותנה משמעותי, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.

ב. בת"פ 33700-12-13 הורשע הנאשם בעבירות גניבה, היזק לרכוש במזיד בשני מועדים שונים, אשר לא ניתן להחיל עליהם מבחן הקשר ההדוק. עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר ברף התחתון לבין 12 חודשי מאסר ברף העליון לצד מאסר מותנה משמעותי, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.

ג. בת"פ 67199-10-13 הורשע הנאשם בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ברף התחתון לבין מאסר מותנה משמעותי, קנס והתחייבות.

ד. בת"פ 40632-07-14 הורשע הנאשם בעבירת היזק לרכוש במזיד. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ברף התחתון לבין מאסר מותנה ברף העליון לצד מאסר מותנה משמעותי, פיצוי למתלונן, קנס והתחייבות.

9. ב"כ הנאשם הגיש טיעוניו בכתב (נ/1), ועתר לאימוץ המלצות שירות המבחן ביחס לנאשם. ב"כ הנאשם ציין, כי מייצג את הנאשם מגיל 14 ואף יכול להעיד שהנאשם שינה דרכו ללא היכר, וכיום הינו אדם אחראי המבין את הטעויות שעשה ופניו אל העתיד. בשיקולים לקולא, ביקש לקחת בחשבון את העובדה שהאישומים המיוחסים לנאשם בוצעו לפני חמש שנים ומאז כאמור שינה דרכו. הנאשם הקים משפחה ועובד בעבודה קבועה במפעלי ים-המלח.

10. הנאשם לא ביקש לומר דבר.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

11. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה ההתפרצות, הסגת הגבול והגניבה הם ערכי השמירה על בטחון הציבור ושלווה נפשו, וההגנה על פרטיותו וקניינו. אין שוני רב בערך המוגן, הקיים בהתפרצות לבית עסק או לכל מקום אחר, לרבות דירה, שכן בכל המקרים, מצפה בעל העסק, כי רכושו יישאר שלם, פרטיותו לא תפגע ושלא יחווה פגיעה רגשית ואחרת הנובעות ממעשים אלו.

12. באשר לעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה, הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו השמירה על שלום הציבור. החזקת סכין יוצרת סיכון מהשימוש הפוטנציאלי הגלום בסכין והסיכון הרב שטמון בהחזקתו.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. בחינת מדיניות הפסיקה הקיימת במקרי התפרצות או באנלוגיה הנדרשת למקרי הסגת גבול מעלה, כי בתי המשפט השונים, ובראשם בית המשפט העליון, הביעו עמדה חד משמעית באשר לחומרתן הרבה של עבירות אלו, והבהירו הצורך בנקיטת מדיניות שיפוטית מחמירה ומרתיעה בגין.

כך למשל, ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (מיום 21.2.08):

"ראוי כי פורצים או פוטנציאלי יידעו כי עלולים הם למצוא עצמם,

משיילכדו, מאחורי סורג ובריה - כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור."

ועוד נאמר באותו פסק דין:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם."

לא למותר לציין, כי בנוסף לחומרה הרבה המיוחסת לפגיעות בפרטיות ובקניין הפרט, הנובעות ממעשי הנאשם במקרה שלפנינו, חומרה יתרה מיוחסת לעבירות הרכוש בכלל, ולאלו הכרוכות בהתפרצות למבנים בפרט, באשר אין לצפות מהלכיהם של עבריינים, אשר ממילא מרהיבים עוז רב בנפשם בשעת מעשים אלה, ודומה כי בנסיבות מסוימות, גדל הפוטנציאל להסלמת אירועי הפריצה והגניבה, ואלו עשויים להביא אף לכדי סיכון חיי אדם ממש.

יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת בייניש (כתוארה אז), בבש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [מיום 18.9.98] כי:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש."

לעניין זה, ראוי להפנות - באנלוגיה המתבקשת - לדברים שנאמרו על ידי כב' השופט א. שהם, ברע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (16.3.14):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

באשר לעבירת עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה;

ברע"פ 242/07 לאוניד אולימבוב נ' מדינת ישראל (11.01.07)(פורסם במאגרים) צוין:

"...ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה

עמוד 5

לגביה, בכל גילוייה.

וכן ראה האמור בע"פ (חיפה) 3192/08 **מדינת ישראל נ' עואד עמראן** (12.06.08) (פורסם במאגרים) שם ציין בית המשפט:

"ככלל, צודקת המאשימה בגישתה, כי בעבירה של החזקת סכין יש מקום לגזור עונשי מאסר אשר ירתיעו את מחזיקי הסכין, גם אם לא ביצעו כל עבירה נוספת. הנסיון מלמד כי ריבוי הסכינים הנישאות על-ידי אלו ואחרים מוביל לריבוי של מעשי דקירה. סכינים הנישאות שלא למטרה כשרה סופן שיעשה בהן שימוש פוגעני. מכאן גם מדיניות הענישה עליה חזר בית המשפט העליון וגם בית משפט זה פעמים רבות והיא גזירת עונשי מאסר לריצוי בפועל".

וכן מדברי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2047/07 **מלסה הנוק נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (14.5.07).

מדיניות הענישה הנוהגת

למקצת מהפסיקה הנוהגת במקרים דומים, ראה להלן:

14.

התפרצות למקום מגורים

א. בת"פ (באר שבע) 49787-02-13 **מדינת ישראל נ' לוי ביטון** [פורסם במאגרים] (22.1.14), קבע בית משפט, כי על מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של התפרצות לדירת מגורים, לנוע בין 12 חודשי מאסר ברף התחתון לבין 24 חודשי מאסר ברף העליון, וגזר על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסרים מותנים במצטבר ובחופף, מאסר על תנאי והתחייבות.

ויוטעם: כי מעשי הנאשם נועדו לצורך מימון רכישת הסם, ניסיונות טיפוליים בעניינו כשלו. נקבע שיש לתת ביטוי בגזר הדין להרתעת היחיד ולהגנה על ביטחון הציבור.

ב. בת"פ (ת"א) 23926-07-14 **מדינת ישראל נ' אבי דנינו** [פורסם במאגרים] (10.5.15), קבע בית משפט שני מתחמי ענישה ביחס לשלושה אישומים בעבירות התפרצות לדירת מגורים בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת רכוש גנוב, הנעים בין 13 חודשי מאסר ברף התחתון ל-25 חודשי מאסר ברף העליון ובין 12 חודשי מאסר ברף התחתון, ל-24 חודשי מאסר ברף העליון בהתאמה. בית משפט גזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, יחד עם הפעלת שני מאסרים מותנים שהופעלו בחופף אחד לשני ובמצטבר לעונש המאסר (בניכוי ימי מעצרו), לצד רכיבי ענישה נוספים. ויוטעם: הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד.

הסגת גבול פלילית

ג. בת"פ (ראשון לציון) 43960-02-13 **מדינת ישראל נ' נוימרק** [פורסם במאגרים] (3.10.13), קבע בית משפט מתחמי ענישה בעבירות של ניסיון התפרצות והסגת גבול הנע בין 6 ל-10 חודשי מאסר, בעבירות של נסיבות מחשידות בכוונת פריצה והסגת גבול מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר בפועל,

ובעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין חודשיים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם שהודה והורשע העונשים הבאים: 18 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר למאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, 2 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ויוטעם: הנאשם, בן 27, בעל עבר פלילי מכביד, הורשע ב-8 אישומים אותם קבע בית משפט כאירועים נפרדים, לענין סעיף 40(ג) בחוק.

ד. בת"פ (אש') 13538-04-14 **מדינת ישראל נ' דוד גרבי** [פורסם במאגרים] (6.4.16), קבע בית משפט מתחמי ענישה שונים, בעבירות של הסגת גבול הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-7 חודשי מאסר בפועל. בעבירות של כניסה למקום מגורים לבצע עבירה מתחם הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית משפט גזר על הנאשם: 10 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), הפעלת 2 מאסרים מותנים מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר, 7 חודשי מאסר על תנאי על עבירות רכוש מסוג פשע, 5 חודשי מאסר על תנאי על עבירות רכוש מסוג עוון, הפעלת התחייבות כספית קודמת והתחייבות. ויוטעם: הנאשם בן 26, בעל עבר פלילי מכביד, במסגרת מעצרו שולב במסגרות טיפוליות והמלצת שירות המבחן היתה להעמידו בצו מבחן.

התפרצות לעסק וגניבה

ה. ברע"פ 5326/12 **תאאר סיאם נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (7.8.12), דחה בית משפט בקשת רשות ערעור נאשם, שהורשע בשלושה אישומים הכוללים שתי עבירות של התפרצות לבית עסק וגניבה, התפרצות למקום מגורים וגניבה, וגניבה, והותיר על כנו העונש בן 15 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. ביהמ"ש ציין בנימוקיו כי חומרת מעשי המערער הינה בעלת משקל מכריע בקביעת עונשו.

ו. בעפ"ג (מרכז) 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (13.5.2014), התקבל ערעור נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה ונידון בבית משפט קמא לשנתיים מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והפחית את עונש המאסר למאסר בן 18 חודשים. ויוטעם: ערכאת הערעור אימצה את מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא למעשיו של המערער. העובדה, כי במהלך מאסרו חלה המערער באופן משמעותי במיוחד גרמה להקלה בעונש.

ז. בעפ"ג (באר שבע) 34894-07-16 **חאלד עמרני ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (14.12.16), דחה בית משפט ערעור הנאשמים שהורשעו בשני אישומים בצוותא, הכוללים עבירות של הסגת גבול, התפרצות לעסק וגניבה, גניבה, ו-2 אישומים כל אחד בעבירות התפרצות לבית עסק וגניבה, גניבה והיזק בזדון, והותיר על כנם את העונשים שגזר עליהם בימ"ש קמא, באשר למערער 1 - 11 חודשים מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי פיצוי למתלוננים וקנס. ובאשר למערער 2 - 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי וקנס. הערעור נדחה, הגם שברקע המלצת שירות מבחן שהמליץ על צו פיקוח של"צ. ביהמ"ש ציין בנימוקיו כי חומרת מעשי המערערים לאור הפגיעה בתחושת הביטחון של בעלי העסקים אליהם התפרצו או שאת גבולם הסיגו מחייבת ענישה של ממש.

ח. בת"פ (באר שבע) 14394-08-11 **אברהים אבו צולב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (8.6.16), קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 4 ל- 14 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם צו מבחן, של"צ, מאסר מותנה, הארכת תק' מאסרים מותנים שהוטלו בתיקים קודמים והתחייבות. בית משפט סטה לקולה ממתחם הענישה ההולם והעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול. בית משפט נתן בכורה לשינוי והשיקום שהנאשם עבר ביניהם טיפול גמילה מאלכוהול.

החזקת סכין למטרה לא כשרה

ט. ברע"פ 2968/12 **כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (6.5.12), דחה בית משפט בקשת רשות ערעור של המערער אשר הורשע בבית משפט קמא בעבירת החזקת סכין אותה החזיק במגן השמש ברכבו והוטלו עליו 160 שעות של"צ. הערעורים נסבו סביב שאלת הרשעת המערער בדין. שתי ערכאות הערעור מצאו כי הרשעת המערער הייתה מוצדקת נוכח חומרת העבירה והסכנה הרבה הנשקפת ממנה, וזאת על אף המחיר האישי שהמערער עשוי לשלם.

י. ברע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (12.6.2008) דחה בית המשפט בקשת רשות ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה שהושת על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של החזקת סכין, וזאת למרות תסקיר חיובי.

יא. ברע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (20.11.2008) דחה בית המשפט בקשת רשות ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה שהושת על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של החזקת סכין, וזאת למרות תסקיר חיובי.

יב. וכן ראה האמור בעפ"ג (מחוזי מרכז) 9095-02-11 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (17.5.2011); בעפ"ג (מחוזי מרכז) 32376-12-09 **שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (9.2.2010); בע"פ 8267-08-11 (מחוזי חיפה) **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (7.9.2011); בע"פ 3727-12-08 (מחוזי חיפה) **בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (19.3.2009); בת"פ (אילת) 1508-12 **מדינת ישראל נ' חביב רביבו** [פורסם במאגרים] (8.1.14); בת"פ (מחוזי-ירושלים) 31351-12-14 **מדינת ישראל נ' יצחק גבאי** [פורסם במאגרים] (1.12.15).

היזק לרכוש במזיד

יג. בת"פ (חי') 39208-12-15 **מדינת ישראל נ' ראד חוג'יראת** [פורסם במאגרים] (29.2.16), קבע בית משפט ביחס לעבירות היזק לרכוש במזיד ואיומים מתחם ענישה אחד, הנע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של מספר חודשים. הנאשם נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ויוטעם: הנאשם, בן 45 אב ל-4 ילדים, בעל עבר פלילי בעבירות דומות שהתיישן אך טרם נמחק, בזמן ביצוע העבירות של הצתת דלת מכוון ליווי ואיומים כלפי שוטרים בעודו בגילופין.

15. מבחן הקשר ההדוק:

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים], נדרש בית המשפט העליון לשאלת פרשנות התיבה "אירוע אחד" כמפורט בסעיף 40 יג' בחוק. נקבע כי שעה שבית המשפט נדרש לשאלת סיווג מסכת התרחשויות כ"אירוע אחד", הרי אמת המידה היא מבחן "הקשר ההדוק". דהיינו, כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות שבוצעו וכי מדובר בעבירות שהיוו חלק מתוכנית עבריינית אחת, או אז, ייחשבו כדי אירוע אחד. מקום בו נקבע כי סדרת פעולות מהווה אירוע אחד, שומה על בית המשפט לקבוע בגין מתחם ענישה אחד, ואולם: **"מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם הענישה הפוטנציאלית, תקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהווה את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעותה דבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח (...)** את הרף העליון במתחם הענישה, שעליו להיקבע בנתון לנסיבות העניין הקונקרטיות". (ע"פ 2519/14 ענאד אבוקיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

בת"פ 47715-05-13, ניסה הנאשם לפרוץ, בשלושה מועדים שונים בטווח של מס' חודשים ביניהם, לאותו בית מגורים בדימונה, בפעם האחרונה חזר ושב למחרת היום, הסיג גבול ונכנס לחצר בית המגורים. פירק מקירות הבית 4 מצלמות אבטחה אותן גנב.

עשרה ימים לאחר מכן, כאשר הגיעו שוטרים לביתו, קפץ מחלון ביתו וברח.

על פי מבחן הקשר ההדוק אין לראות בסדרת מעשי הנאשם אירוע אחד המקים קביעה שיש לסווג מתחם ענישה אחד.

בת"פ 33700-12-13, הנאשם עקר וגנב מצלמות אבטחה בשני מועדים שונים, ללא סמיכות זמנים בינם ומשני מקומות שונים, מסניף ביטוח לאומי דימונה וממכולת בדימונה.

על פי מבחן הקשר ההדוק אין לראות במעשי הנאשם אירוע אחד המקים קביעה שיש לסווג מתחם ענישה אחד.

בת"פ 67199-10-13, החזיק הנאשם סכין ללא מטרה כשרה ומחוץ לחצרים. באירוע זה ייקבע מתחם ענישה נפרד.

בת"פ 40632-07-14, גרם הנאשם לנזק בתחנת המשטרה, זאת עשה בכוונת זדון ולמטרת מעצרו. באירוע זה ייקבע מתחם ענישה נפרד.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

16. במסגרת זו יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם, בכל העבירות בהן הורשע, היה הציר המרכזי בביצוען. הנאשם ידע האיסור הצמוד לעבירה, ולא הוכח כי הייתה כל מניעה שלא אפשרה לו להבין את הפסול במעשיו, או מנעה ממנו היכולת להימנע מביצוען.

17. לא צוינה מידת הנזק שגרם הנאשם במעשיו, והרי באשר לכך שותקים כתבי האישום העוסקים בעבירות הרכוש שבהם הורשע הנאשם, אלא שאין בכך כדי למנוע מבית המשפט לקבוע שקיים רכיב של נזק שאינו ממוני שנגרם למתלוננים, והוא נזק היורד לשורש תחושת הביטחון האישי והקנייני של

המתלוננים, והפגיעה אך מתחדדת עת חלק מהעבירות בוצעו במגורי המתלוננים, ולא רק בבתי עסקם. והרי ברי, כי גם אם היה הנאשם מורשע בהסגת גבול כאמור, מדובר במעשה הפוגע בקורבנות העבירה.

18. עם זאת, יש לבחון את רכיבי העבירות שבוצעו, מידת הנזק שנגרם לציווד המתלוננים, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים גם ביחס לעבירות שאינן עבירות רכוש בהגדרתן. באשר לכתב האישום בת"פ 47715-05-13, יש לקבוע כי מידת הפגיעה, נוכח המתואר בכתב האישום, הינה נמוכה יחסית, שכן מדובר בסופו של יום בשתי כניסות לחצר בית, שלא הסתיימו בפריצה לבית עצמו וכן בפתיחת חלון, אשר לא הוביל את הנאשם להיכנס לבית המגורים עצמו. מנגד, באשר לעבירה של הכשלת השוטרים, העובדה כי הנאשם נמלט מן השוטרים בקפיצה מחלון חדרו, מלמדת על פגיעה גבוהה יחסית.

באשר לכתב האישום בת"פ 33700-12-13, מידת פגיעת הנאשם בערך המוגן היא גבוהה, נוכח העובדה שגנב הלכה למעשה מצלמות אבטחה שהיו במספר מקומות שונים.

באשר לכתב האישום בת"פ 67199-10-13, מידת הפגיעה בערך המוגן גבוהה, שכן החזיק הנאשם את הסכין מחוץ לביתו ובמקום ציבורי.

באשר לת"פ 40632-07-14, מידת הפגיעה גבוהה, שכן הנאשם עשה המעשה במודע, ומתוך רצון להיעצר על ידי המשטרה, תוך שפגע ממשית ברכוש תחנת המשטרה. עצם ביצוע המעשה בצורה דקלרטיבית בתחנת המשטרה, יש בה כדי לבסס נסיבות חומרה מיוחדות בעבירה זו.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע מתחם ענישה נפרד לכל צבר עבירות כמפורט להלן:

במקרה של עבירות הרכוש בת"פ 47715-05-13, ינוע מתחם הענישה בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ברף התחתון, לבין 8 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

במקרה של עבירת הכשלת השוטר בכתב אישום זה, ינוע מתחם הענישה בין חודש מאסר בעבודות שירות ברף התחתון, לבין 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

במקרה של עבירות הרכוש בת"פ 33700-12-13, באשר לכל עבירה בנפרד, ינוע מתחם הענישה בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ברף התחתון, לבין 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

במקרה של עבירת החזקת הסכין בת"פ 67100-10-13, ינוע מתחם הענישה בין מאסר מותנה ברף התחתון, לבין 6 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

במקרה של עבירת גרימת הנזק לרכוש בת"פ 40632-07-14, ינוע מתחם הענישה בין חודש מאסר בעבודות שירות ברף התחתון, לבין 4 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

האם יש מקום לסטייה ממתחם הענישה:

20. אין חולק כי סטייה כזו, אפשרית במקרה בו מתרשם בית המשפט, כי הדרך לשיקום הנאשם פתוחה בפניו.

במקרה דנן, התרשמתי מאפיק שיקומי זה בהתייחס לנאשם.

שירות המבחן, קבע כי מדובר בנאשם, שאמור להחל בהליך שיקומי טיפולי, הליך שיש לתת לו מרחב וזמן נוסף.

אין חולק, כי שיקולי שיקום הנאשם, במיוחד במקרה בו עברו הפלילי כולל הרשעה אחת, ובנסיבות ביצוע העבירות כמתואר בכתבי האישום, ראויים לקבל משנה תוקף.

לכך יש להוסיף, כי קיימת המלצת של שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשם, נוכח האפשרות כי הרשעה זו, ככל שתיוותר על כנה, תפגע בעתידו. והרי בסופו של דבר, מדובר בנאשם צעיר, שעתידו עוד לפניו.

אין חולק, כי טיעוני המאשימה לעונש נכונים במישור העקרוני והחברתי. אלא שמלאכת הענישה על מכלול שיקוליה, היא לעולם פרטנית לנאשם שבפני בית המשפט, ובנסיבות העושה והמעשה.

הליכה במתווה השיקומי, אין בה כדי קביעה שמעשי הנאשם אינם חמורים, נהפוך הוא!

הדבר הוא בבחינת התווית דרך מחשבתית, לפיה יש להעדיף, בהינתן הנתונים לעיל, את שליחת הנאשם למסלול השיקומי בעת הזו.

לעניין זה ראה את אמירות בית המשפט העליון ברע"פ 262/14 מוחמד נאשף נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (22.1.14).

" בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."

משכך, מובהר לנאשם, בצורה הברורה ביותר, כי העדפת מסלול שיקומו בעת הזו, והעמדתו בפיקוח שירות המבחן, הינו בבחינת "חוזה" אותו כורתים בית המשפט והחברה כולה עימו.

על פי תנאי ה"חוזה", מקבל הנאשם הזדמנות להותיר מאחור אתמולו ולשפר אורחותיו. יעמוד בהתחייבות זו, יוכל לשים אתמולו מאחור וכך גם את הענישה המחמירה יותר הצפויה לו בתיק זה. לא יעמוד בתנאי החוזה, יוכל בית המשפט להשית עליו העונשים המתבקשים במקרה דנן, במלוא חומרתם.

גזירת העונש

21. נוכח החלטתי, כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה הראוי במקרים אלו, בשל שיקולי שיקום, ובהתאם למתווה שהוצג בע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (5.8.13), הרי שאין כל צורך לבחון את ענישת הנאשם בתוך מתחם הענישה, ויש מקום לגזור את דינו מבלי לעשות כן.

22. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, העוסקים בשיקום הנאשם והעדפתו על פני ענישתו המחמירה בתיקים אלו, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 בחוק העונשין.

ב. 8 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור כל עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי כי הנאשם לא יעבור כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מעבירות רכוש, עבירת החזקת סכין, עבירות של הכשלת שוטר או הפרעה לשוטר במשך שנתיים מהיום. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו תוך 10 ימים מהיום, יאסר למשך 5 ימים לשם כפיית החתימה על ההתחייבות.

ו. אני משית על הנאשם קנס בסך של 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.17 ובכל אחד לחודש לאחרי.

ז. אני קובע כי הנאשם יעמוד בתקופת מבחן בת 18 חודשים החל מהיום. במהלך תקופה זו, ימלא הנאשם אחר הנחיות גורמי שירות המבחן במלואן. הובהר לנאשם, כי במידה ולא יעשה כן, או במידה ויעבור עבירות נוספות בתקופת המבחן, או במידה ובדיקות לגילוי שרידי סם בגופו יעלו ממצאים חיוביים,

ותוגש בקשה להפקעת צו המבחן, יוכל בית המשפט להשית עליו עונשים נוספים ואחרים בגין התיקים בהם הורשע.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו, לשיקול דעת קצין חקירות.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ז, 26/03/2017 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון , שופט

הוקלד על ידי גל מלול